

ÎNDESEMÎ PASTORAL
LA SF. IERARH NICOLAE
6 DECEMBRIE 2022

† D R . L A U R E N Ț I U ,
DIN MILA LUI DUMNEZEU, ARHIEPISCOPUL
SIBIULUI ȘI MITROPOLITUL ARDEALULUI

Cinului monahal, preacucernicilor protopopi și preoți și tuturor drept-credincioșilor creștini ortodocși din de Dumnezeu păzita noastră eparhie:
har, milă, pace și spor întru toate de la Dumnezeu, iar de la noi, arhierească
binecuvântare!

Iubiții noștri fii sufletești,

Ne-a învrednicit Preamilostivul Dumnezeu să ajungem, și în acest an, în vremea binecuvântată a Postului Nașterii Domnului, perioadă sfântă în care ne pregătim duhovnicește, prin postire, rugăciune și fapte ale iubirii milostive, să întâmpinăm, așa cum se cuvine, venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu Întrupat, Domnul nostru Iisus Hristos. Biserica ne călăuzește pe această cale și ne hrănește sufletește cu alesele învățături ale Sfintelor Scripturi, cu frumusețea teologică a imnelor liturgice, cu bucuria colindelor, dar și cu lumina pilduitoare a vieții unor sfinți minunați, pe care, cu multă dragoste, îi cinstim în această perioadă.

Între toți acești sfinți bineplăcuți lui Dumnezeu, care prin frumusețea virtuților lor împodobesc – atât de măreț și strălucit – Cerul duhovnicesc al Bisericii, Sfântul Nicolae ocupă un loc cu totul deosebit. În viața și trăirea spirituală a credincioșilor, el se bucură de o mare și aleasă cinstire, deoarece este Sfântul gata mereu să primească rugăciunile tuturor, să adune lacrimile și să aline suferințele celor întristați și necăjiți, să fie folositor, cu rugăciunile și mijlocirile lui, tinerilor și bătrânilor, săracilor și bogaților, conducătorilor și supușilor lor. Și aceasta pentru că puterea lui izvorăște din sfințenia cu care Duhul Sfânt i-a împodobit viața, din evlavia sa mărturisitoare, din credința neclintită, din bunătatea, blândețea și iubirea milostivă față de semeni, prin care s-a înălțat atât de sus pe treptele asemănării cu Preamilostivul Dumnezeu.

Sfântul Ierarh Nicolae – ne arată sinaxarul zilei de astăzi – s-a născut în jurul anului 260 în localitatea Patara din Asia Mică, într-o familie de oameni evlavioși, care i-au insuflat credința cea adevărată, dragostea față de Dumnezeu și față de semenii. Rămas orfan de tânăr, Nicolae și-a împărțit averea săracilor, dăruindu-și viața întru totul slujirii lui Dumnezeu, prin rugăciune, postire și fapte bune. După împlinirile sufletești dobândite în urma unui pelerinaj la Locurile Sfinte, Sfântul a viețuit într-o mănăstire din locurile natale și a fost hirotonit preot, iar strălucirea înțelepciunii lui, curăția vieții, credința jertfelnică, dar mai ales puterea cuvântului și a faptelor de milostenie erau bine cunoscute în întreg ținutul. Astfel, după moartea arhiepiscopului din Mira Lichiei, întreg poporul, într-un glas, l-a ales ca episcop al acestei cetăți pe preotul Nicolae. Întreaga viață de arhipăstor și-a trăit-o într-o desăvârșită dăruire de sine. A purtat de grijă, în chip special, săracilor, orfanilor, văduvelor, arătându-se pentru toți un părinte mângâietor, sprijinitor, plin de bunătate și iubire milostivă. Harul lui Dumnezeu care locuia deplin în inima lui l-a arătat pe Sfântul Nicolae „stâlp și temelie a adevărului de credință”, mai ales în timpul Sinodului I Ecumenic, desfășurat la Niceea în anul 325, când a combătut cu fermitate învățăturile cele pierzătoare de suflet ale ereticului Arie, apărând credința cea dreaptă. Toate aceste luminoase virtuți ale Sfântului Nicolae, care atât de minunat îi împodobesc chipul duhovnicesc, sunt roadele prezenței și lucrării desăvârșite în inima lui a harului ceresc, rămânând pilduitoare pentru întreaga creștinătate. Aceste luminoase virtuți Biserica le cinstește și le cântă cu evlavie în troparul pe care l-ați auzit și aseară la Vecernie și astăzi la Utrenie și care concentrează toată frumusețea spirituală a vieții Sfântului Ierarh Nicolae: „Îndreptător credinței și chip blândeților, învățator înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte și cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre”.

Iubiți credincioși,

Viața și faptele minunate ale Sfântului Ierarh Nicolae, de care cu multă bucurie și evlavie ne aducem aminte la fiecare prăznuire a sa, constituie pentru noi toți un binecuvântat izvor de har, de pace sufletească, de râvnă duhovnicească în lupta noastră lăuntrică împotriva patimilor, a păcatelor, a invidiei și a lăcomiei, a răutăților de tot felul.

Noi știm și simțim că sfinții sunt vii, că ei sunt prezenți în viața noastră, că ne aud rugăciunile și cunosc încercările și suferințele prin care trecem. Ceea ce au făcut ei în timpul vieții lor pământești, oferind mereu ajutor și mângâiere, continuă și acum tainic să facă pentru toți cei care îi cheamă prin credință și rugăciune. Și astăzi, de dincolo de pragul acestei vieți trecătoare, Sfântul Nicolae, prin mijlocirile lui dinaintea Preamilostivului Dumnezeu, luminează lumea cu bunătate și milă, apără și ajută, ocrotește și izbăvește din nevoi și din boli pe toți cei care cu evlavie îl cinstesc și îi cer ajutorul.

Faptele mărturisitoare ale iubirii dumnezeiești în această lume ale Sfântului Nicolae, prin care a rămas în conștiința întregii creștinătăți ca un simbol al milosteniei și al într-ajutorării semenilor, ne descoperă și nouă, oamenilor acestei lumi, neasemuita frumusețe a sfințeniei interioare a vieții omenești, care izvorăște din credința lucrătoare prin iubire, prin milostenie, prin dăruire, prin împreună-pățimirea cu cel aflat în vreme de necaz, de strâmtorare.

Astăzi, pe acest mare sfânt al Bisericii, pe părintele iubirii milostive și alesul nostru rugător dinaintea Sfintei Treimi, îl cinstim cu dragoste și-i aducem laude duhovnicești prin imne și cântări. Dar prăznuirea liturgică înseamnă pentru noi și chemarea adâncă a Bisericii de a urma pilda vieții, a virtuților, a faptelor Sf. Nicolae. Să-i urmăm în credință, în curăție, în împlinirea poruncilor, dar mai ales în lucrarea iubirii milostive, căci – ne învață Sf. Ioan Gură de Aur: „numele de creștin nu folosește la nimic. Nu vă cer să înviați morți, nici să vindecați leproși prin credința voastră, ci vă cer să arătați un semn mai mare decât aceste lucruri, anume dragostea. Iar măsura dragostei voastre este milostenia voastră. (...) Mari sunt aripile milosteniei: străbate văzduhul, lasă în urmă luna, întrece razele soarelui, se urcă până în bolțile cerurilor. Dar nici acolo nu se oprește, ci lasă în urmă și cerul, și popoarele de Îngeri, și cetele de Arhangheli, și toate Puterile cele de sus, și se înfățișează chiar înaintea Tronului celui împărătesc. (...) Ți-ai spălat mâinile trupului cu apă? Spală-ți și mâinile sufletului cu milostenia! (...) Dăruiește pâine după puterea ta! N-ai pâine? Dă un bănuț! N-ai nici un bănuț? Dă un pahar cu apă rece! N-ai nici atât? Plângi împreună cu cel îndurerat și ți-ai luat plata! Milostenia e în stare să șteargă păcatele și să alunge de la noi osânda!” (Omilia la Matei, LXXXII, 5, trad. de Pr. D. Fecioru, PSB 23, EIBMBOR, București, 1994).

Iubiți fii sufletești,

Sfântul Ierarh Nicolae este și rămâne pentru noi toți un dascăl al apărării și mărturisirii ortodoxiei credinței, al sfințeniei, dar și un mare luminător al vieții creștine prin frumusețea și bucuria milosteniei, mai ales în această perioadă de pregătire pentru Praznicul Nașterii Domnului, când și noi trebuie să învățăm să răspundem cu daruri la Darul mântuirii pe care Dumnezeu-Tatăl ni-L face prin trimiterea în lume, spre Jertfă și Înviere, a Fiului Său Preaiubit – Domnul nostru Iisus Hristos. Desigur, putem rosti mereu cuvinte frumoase despre iubirea de Dumnezeu și de aproapele, însă limbajul faptelor bune săvârșite în situații concrete pentru oamenii aflați în nevoi, suferinzi de boală, sărăcie sau singurătate este mai convingător decât orice vorbire.

Milostenia, cea care atât de frumos strălucește pe chipul duhovnicesc al Sfântului Nicolae, este însăși viața creștină în esența ei, este modul de viață al comuniunii cu Dumnezeu și semnul concret că noi, cei născuți din nou, din apă și din Duh, ne-am însușit cu adevărat viața cea nouă care a izvorât din mormântul lui Hristos cel Înviat. „Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții” (In 13, 35), ne învață Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, iar Sf. Ioan Evanghelistul, în cea dintâi epistolă sobornicească, mărturisește plin de har că „noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe semeni; cine nu iubește pe seme-

nul său rămâne în moarte” (1 In 3, 14).

În acest sens, în Arhiepiscopia noastră s-a statornicit de mulți ani o frumoasă tradiție a realizării, cu prilejul sărbătorii Sfântului Nicolae, a unei Colecte generale, pe întreaga eparhie, pentru constituirea Fondului Filantropic Eparhial. Scopul acestui fond, care vine în continuarea colectei de alimente și îmbrăcăminte realizate la îndrumarea Sfântului Sinod în prima Duminică a acestui post, este acela de a sprijini lucrarea social-filantropică și misionară a Arhiepiscopiei Sibiului, mai ales în aceste vremuri dificile pe care le trăim și în care mulți dintre semenii noștri sunt lipsiți de cele necesare traiului, solicitându-ne ajutorul.

În acest an, din fondul realizat anul trecut (66.398 lei) au fost acordate, prin Departamentul de Asistență Socială al Arhiepiscopiei noastre, ajutoare substanțiale familiilor sărace și nevoiașe, unor copii orfani, oamenilor bolnavi care aveau nevoie de sprijin pentru procurarea de medicamente, precum și unor elevi și studenți cu o situație materială precară, care aveau nevoie de sprijin pentru continuarea studiilor.

Avem încredințarea deplină că, și în acest an, dragostea și dărnicia credincioșilor noștri vor fi mari, la fel ca și în anii precedenți, și că veți dărui cu credință pentru ajutorarea celor aflați în nevoi, bineștiind că milostenia este dovada și măsura vieții noastre creștine, că rugăciunile personale și nevoințele noastre duhovnicești își găsesc împlinirea în faptele iubirii milostive, care „acoperă mulțime de păcate” (1 Pt 4, 8) și „biruiesc în fața judecății” (Iac 2, 13).

Cu nădejdea că îndemnul nostru pastoral va fi o întărire în credință și o chemare la fapta cea bună în folosul semenilor bolnavi și neajutorați, ne rugăm Domnului Iisus Hristos, de la care vin „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit” (Iac 1, 17), să vă binecuvânteze pe toți cu iubirea, mila și bunătatea Sa dumnezeiască, spre a arăta, mai ales în vremea acestei binecuvântate călătorii spre Taina Betleemului, multă rugăciune și grijă pentru cei bolnavi, precum și milostenie față de cei neajutorați.

Tuturor acelora care poartă numele binecuvântat al Sfântului Ierarh Nicolae le adresăm călduroase urări de sănătate, pace sufletească și alese împliniri duhovnicești.

Întru mulți și binecuvântați ani tuturor!

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor și rugător către Domnul,

† LAURENȚIU,

Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului

Data în Reședința noastră mitropolitană din Sibiu, în preajma sărbătorii Sfântului Nicolae, 2022

